

Met twee mutsen op werken

Voor Paula

Ondanks de terugval van de beurshandel de afgelopen maanden, ging het de onderneming voor de wind. Aan iedere handeling die in opdracht werd gedaan, bleef commissie aan de strijkstok hangen. Vele banken en verzekeraars waren geïnteresseerd in het bedrijf; om het over te nemen. De eigenaren wilden dat wel, maar dan moest er eerst worden gereorganiseerd. Uit schattingen bleek dat het bedrijf dan ettelijke miljoenen méér waard zou zijn. Niet lang daarna liep er een vrouwelijke organisatieadviseur over de afdeling.

'Noem mij maar Carla', zei ze joviaal, toen zij zich voor het eerst en ten overstaan van het voltallige personeel voorstelde. Iedereen vond haar meteen al sympathiek. Maar ja, zij was en bleef een buitenstaander die het wel eventjes zou komen vertellen...

'Zeg Marjo', zei Carla op een dag tegen Marjolein, de afdelingsmanager, 'kun jij mij wegwijs maken in het papieren archief?' Marjolein keek verstoord van haar werk op. 'Mhuh?', mompelde ze. Carla lachte. 'Nou, ik bedoel eigenlijk: tot wanneer gaat het papier-archief van commissaire handelingen, en sinds wanneer is het digitaal? En hoe is het georganiseerd, dat wil ik ook weten', kwam het er verontschuldigend achteraan.

Marjolein dacht even na. Dit zou nogal een klus worden. Maar goed, de eigenaren hadden gezegd dat Carla alle medewerking moest krijgen. En ze kon trouwens wel wat afwisseling gebruiken. 'Kom maar mee, dan zal ik het je laten zien. We gaan via de kantine, nemen we meteen koffie mee', zei Marjolein.

Het archief was diep in de krochten van het gebouw, de kelder die ze deelden met wat andere bedrijven in het pand.

'Boe, wat is het hier koud', zei Carla, met een aangedikte rilling. Marjolein knikte. 'Ja, alleen al om deze reden zijn we blij met de computers'. 'Kan ik me voorstellen zeg', mompelde Carla die met beide handen om haar koffiemok verder liep.

'Hier is het', zei Marjolein terwijl ze bijna aan het eind van de gang een zware deur opende. Meteen rechts knipte ze het licht aan. Een behoorlijke ruimte met vele achter elkaar opgestelde archiefkasten kwam met het tl-licht knipperend tevoorschijn.

Alleen de achterste en de rechtermuur hadden ramen, en dan alleen nog maar de laatste halve meter tot aan het plafond. Carla vermoedde dat de rest van deze kelder onder de grond zat, en zij dus ook. Een duister, lekker gevoel kroop over haar ruggengraat.

'Ga zitten, dan zal ik het je allemaal uitleggen', zei Marjolein, terwijl ze een ouderwetse kantoorstoel voor de organisatieadviseuse van onder het evenoude bureau trok. 'Dank je', zei Carla verrast. Even ontmoetten hun ogen elkaar op een andere manier dan dat ze tot dusver gewend waren.

Ook Marjolein nam plaats, recht tegenover haar, en ze begon te vertellen over het administratieve proces van vóór de computer. Carla maakte aantekeningen, met schema's die ze ter goedkeuring aan Marjolein liet zien. Toch was ze er niet helemaal met haar gedachten bij; het was koud, en tegen de muffe papierlucht stak Marjolein's heerlijke geur - Chanel no. 5 en een vleugje kantoorzweet - wel erg schrill af.

De altijd sluimerende sexuele spanning van de bisexuele reorganisatieadviseuse was gewekt. Meer en meer won het beeld van Marjolein als aantrekkelijke vrouw terrein. Toch was Carla professioneel genoeg om er niet op in te gaan. Op routine en haar grote kennis van bedrijfsprocessen wist ze Marjolein's uitleg uit te zitten.

'Hier', zei Marjolein, 'laten we eens even de bovenste lade bekijken. De twee vrouwen stonden op, namen hun stoelen mee en gingen aan weerszijde van de bedoelde kast staan. Bovenop was het niet zo stoffig als Carla had verwacht. Marjolein trok aan het handvat, en de lade gleed soepeltjes naar voren.

Ooh wat gaat dat geil, bedacht Carla zich, en ze genoot van haar stoute gedachte. Marjolein kwam nog meer naar boven, en al uitleggend gleden haar soepele vingers over de geordende dossiermappen. Mhmm, wat als die heerlijke vingertjes mij eens zouden betasten...? Een nieuwe golf van opwindning trof doel, diep binnenin Carla's onderbuik.

'...Of zou jij het niet zo doen?', hoorde ze opeens Marjolein vragen. 'Wat?', schrok Carla uit haar overpeinzingen. 'Ooh ja', wist ze zich snel te redden en stak een standaardverhaal af over de koppeling tussen een papieren en een digitaal archief. Carla pakte een van de dossiers en stapte van de stoel. 'Sorry, ik was er niet helemaal bij met mijn gedachten. Laat me even de schriftelijke wijze van archivering overnemen, dan kunnen we daarna gaan'.

'Da's goed', antwoordde Marjolein, 'nu ik hier toch ben, kan ik meteen wat historiegegevens overnemen van een klant waar ik op dit ogenblik mee bezig ben'.

Even later zaten de twee vrouwen stil te werken aan het bureau. Carla was opgelucht, eindelijk kon ze iets concreets doen. Alleen, was die heerlijke zoetige lucht er maar niet...

Carla bewoog wat onrustig heen en weer op haar stoel, en stootte per ongeluk twee van de vier mappen van tafel. 'Shit!', zei ze, 'en natuurlijk meteen alles door elkaar! Dat heb ik weer hoor!' Marjolein keek even op, en glimlachte.

'Ik ga het even opruimen, tot zo', maakte Carla zich er met een grapje vanaf, en ze dook op de grond.

Gelukkig lagen niet alle papieren door elkaar, en het systeem was handig, dus had de slimme vrouw het al snel door. Meer uit het veld geslagen raakte ze door Marjolein's onderlichaam, waar ze nu schaamteloos zicht op had. Natuurlijk droeg ze een mantelpakje met dienovereenkomstig rokje. Maar had de vrouwelijke afdelingsmanager eerst nog haar benen gekruist, halverwege zette ze beide voeten op de grond. Carla zag met een schok dat de mooie vrouw plaknylons droeg! En tussen haar benen, diep in de zithouding, daar zag ze een glimp van een wit kanten sexy slipje. Carla's broeierigheid van zonet was meteen weer terug. Langer dan aannemelijk was om twee dossiermappen op te rapen, bleef Carla onder het bureau.

Zag ze dat nou goed? Gingen Marjolein's knieën werkelijk een beetje van elkaar? Ja, verdomd!, realiseerde de reorganisatieadviseuse zich met een schok. Nauwelijks was ze hier van gekomen, of ze hapte van opwinding meteen weer naar adem; Marjolein duwde haar bekken wat naar voren. En nog een keer! Nu zelfs met een ietwat verhulde, maar onmiskenbaar geil-slepende beweging.

Wat moet ik doen?!, vroeg Carla zich af. Ze wist dat ze al te lang onder de tafel was geweest. Marjolein wist nu al dat ze had gekeken. Waarom ook niet?, golfde het in zoete overgave door haar heen. Waarom zou ik niets proberen? Hoe dan ook, ik ben toch al door de mand gevallen. En heel voorzichtig strekte ze haar arm uit, naar Marjolein's bevallige enkel.

Carla raakte de vrouwenvoet - gestoken in een redelijke hakschoen - aan de zijkant. Meteen verstarde het hele been, maar het werd niet teruggetrokken!

Langzaam - Carla probeerde het bijna onvoelbaar te doen (dan was er het minst verloren als het hier stopte) - gleeed haar hand iets naar boven, naar Marjolein's strakke en prachtige kuit. Vanaf hier begon het gevoelige vlees, wist Carla en haar strelingen verwerden tot heuse liefkozingen.

Van boven het bureau hoorde Carla duidelijk dat Marjolein's adem stakte. Ook dier been werd zachtjes tegen haar hand gedrukt. Carla dacht dat ze gek werd van spanning en opwinding; het werd beantwoord!!!

Nu mocht ze van zichzelf schaamteloos naar de twee heerlijke benen kijken. En naar wat zich ertussen bevond. Marjolein ging wat verzitten. Carla keek op, en ze zag twee vrouwenhanden onder het bureaublad verschijnen om het rokje wat omhoog te schuiven.

Ooh, wat geil! Even dacht Carla dat er flauw van zou vallen, zo'n spanning had ze in tijden niet gevoeld. Precies zoals zij Marjolein's been streeelde, zag Carla het rokje omhoog geschoven worden. Twee prachtige roomwitte, en volslanke strakke vrouwendijen werden onthuld, met daarbij duidelijk en verschrikkelijk opwindend afgetekend de randen van de nylons en het zachte kant van Marjolein's slipje.

Carla streeelde verder, volgde met beide handen de twee volle dijen, op weg naar boven. Op weg naar het werkelijke naakt. Marjolein kreunde duidelijk hoorbaar en schoof languit onderuit in de stoel. Carla's handen hadden de randen van de plakkousen bereikt, en haar vingers speelden plagend over de rand. Vanonder het bureau zag Carla Marjolein's naar achter hangend hoofd, en dier recht omlaag hangende haren. De afdelingsmanager bood zich aan, geen twijfel meer mogelijk. En Carla bewoog, nog steeds onder het bureau, helemaal naar voren, zodat haar wangen Marjolein's dijen raakten.

'Ooh ja, oh ja!', hijgde Marjolein opgewonden, 'doe het! Doe het!!!' Ze voelde een hoofd tussen benen, en het kwam steeds dichterbij haar kutje! Een vrouwenhoofd, lange haren, zachte wangen, alles zacht, zo zacht...

'Ooh ja! Doe het! Bef me, bef mèèè!', hoorde Carla geilig kreunen.

De reorganisatieadviseuse streeelde Marjolein's billen, en middel. Ze kropen onder het blousje, betastten het strakke vrouwelijke buikje. En ze bewogen weer naar beneden, gleden onder de randen van het slipje en toen... En toen haalden ze het kruisje weg van haar slipje, ze schoven het opzij; Marjolein was naakt...

Carla kreeg een nieuwe golf van opwinding te verduren: Marjolein schoor zichzelf! Alleen een toefje schaamhaar prijkte op haar uitdagende venusheuvel. Voor de rest was alles onbeschaamd en tegelijkertijd kwetsbaar kaal. Heel voorzichtig opende ze de nog netjes naar binnengevouwen schaamlippen. Even realiseerde Carla zich wat er gebeurde; zij als extern adviseur, zag en zat aan het kutje van één van de mensen van haar klant. Maar ze kon niet meer terug, wilde dat ook niet meer. Het was al veel, maar dan ook veel te laat. En ze keek recht in de geopende vagina. Marjolein was nat, heel erg nat...

Even verlekkerde Carla zich aan het zachte, vochtige vlees. Toen sloot zij de ogen en drong met haar hoofd tussen Marjolein's dijen. 'Ooh jaaaaa... Aaahh...!', klonk het intens zuchtend. En knieën sloegen tegen de zijkanten van het bureau; Marjolein gaf zich.

Met een nog intenser gekreun onderging de vrouw de eerste aanraking van Carla's tong. Ze begon onderaan de vagina, en gleed al draaiend en tergend langzaam naar boven. Carla begreep dat ze geen uitgebreid liefdespel konden spelen, en richtte meteen haar aandacht op de zachtroze, maar flink gezwollen clitoris. Met een schok sloeg Marjolein naar achteren en greep met beide handen het tafelblad. 'Ooh ja!', gierde ze het uit. 'Ooh jaaaaah!'

Carla draaide om het gevoelige plekje; zoekend, tastend en alert voor de meeste respons. Bij Marjolein bleek dit net erboven te zitten, iets aan de linkerkant. En daar beet Carla zich letterlijk in vast.

Marjolein dacht dat ze het bestierf. Iedere aanraking leek wel een orgasme, en ze had zichtbaar moeite om zich na de genotsgolven, die bij iedere aanraking kwamen, te ontspannen. Echter, Carla kende geen genade. Ze had het heerlijkste plekje gevonden, en had het innig lief. Ze hoefde nauwelijks het slijpje opzij te houden, zo uitgerekt was het al. Haar handen kneedden, streelden en bewogen over Marjolein's bovenbenen en billen. En alles op het ritme van de vrouwenliefde.

Marjolein's nagels krasten over het bureau, haar gekreun werd onregelmatiger en het ongecontroleerd naar boven schokken van haar bekken nam toe.

'Ik... Ik kom... Ik kom klaar...! Ja, ja, nu! Oioioioioiiii...!' Met moeite wist Carla tussen de wild en ongecontroleerd bewegende Marjolein en dier benen te blijven. Toch wist ze haar tong en haar lippen bij de clitoris te houden, hoewel ze nu niet meer zo intensief likte. Ze kuste het, zacht, zich bewust dat iedere aanraking nu een explosie van extra genot teweegbracht.

Carla had veel vrouwen zien en voelen klaarkomen, maar Marjolein beleefde het wel op een heel intensieve manier. Ooh, ik hou van je, ik ben helemaal gek van je; zoals jij op een hoogtepunt zit, bedacht ze zich, en ze handelde ernaar.

Marjolein's orgasme ebde weg. Het bleven evenveel golven, maar het gevoel leek steeds doffer te worden. Precies op het juiste moment trok Carla haar hoofd weg. Nog voordat ze onder het bureau kon kruipen, zag ze dat Marjolein's handen al haar plaats hadden ingenomen. Met gestrekte vingers drukte ze op haar hele schaamstreek, en kreunde nog eens een paar keer intensief. Wat beleeft zij dat heftig zeg, dacht ze. Binnen een mum van tijd stond Carla naast de vrouw die ze zojuist met haar tong en mond had bevredigd. Ze zakte door haar knieën, en zoende Marjolein die net haar ogen opende.

'Ooh ja, je bent zo lekker, ik proef mijzelf!', kreunde de vrouw terwijl ze de kus innig beantwoordde. Marjolein sloeg haar armen om de reorganisatieadviseuse, en hield haar stevig vast. De kus hield nog even aan, maar al snel knuffelden de twee mooie jonge vrouwen elkaar. Marjolein snikte, en Carla hield haar al sussend in haar armen.

'Dank je, ooh dank je wel. Dit is het mooiste wat mij ooit is overkomen', snotterde ze. 'Mhmmm', knorde Carla tevreden, en drukte de emotionele Marjolein nog eens flink tegen haar lijf. Juist op dat moment ging de deur open. De vrouwen schrokken, maar Carla verstevigde met een grote tegenwoordigheid van geest haar greep op Marjolein.

'Ooh, zitten jullie hier?!', hoorden ze een mannenstem bij de deur zeggen. En meteen daarna: 'Oh sorry, eh...'

Carla draaide haar hoofd om en zei: 'Karel, laat ons even. Mijn werk, het werk, het wordt haar allemaal even teveel'. 'Yep. Begrepen. Ik ben weg', zei het divisiehoofd in staccato, en sloot zachtjes de deur.

De vrouwen keken elkaar aan; Carla met een triomfantelijke glimlach, Marjolein in amechtige bewondering. Toen proestten ze in lachen uit.

De rest van de dag verliep spoedig, en de beide dames speelden hun rol voortreffelijk. Niemand die ook maar iets vermoedde van wat er zich werkelijk had afgespeeld in het archief. Dat het divisiehoofd had geluld, was wel duidelijk. Marjolein werd omzichtig en begripsvol benaderd, waarbij er meerdere malen weemoedig naar Carla werd gekeken.

Zij, op haar beurt, knikte de overige personeelsleden bemoedigend toe; dat het 'allemaal wel goed zat'. Niemand vond het dan ook raar dat de twee vrouwen na werktijd samen weggingen, en een cafeetje indoken 'om nog wat na te praten'.

'Carla, hoe zou jij het vinden om nader kennis te maken met Peter, mijn vriend. Want zie je, wij fantaseren al geruime tijd om het met een derde erbij te doen', vroeg Marjolein nadat ze uitgelachen waren om hun puik stukje toneelwerk.

Carla wachtte even met antwoorden. 'Sowieso hoeft hij niet mee te doen hoor', haastte Marjolein zich te zeggen. 'Maar ik kan dit niet voor mij houden. En wat ik vanmiddag van je heb gezien, daar wil ik wel meer van leren. En geven natuurlijk!'

Carla was altijd wat terughoudend met trio's. Altijd al koos ze liever zélf de mannen uit met wie ze naar bed ging. Maar Marjolein gaf de doorslag. Deze vrouw deed haar meer dan ze wilde toegeven.

Een week later maakte ze kennis met Peter. En ze moest het toegeven: Marjolein had wat mannen betreft een uitstekende smaak. Die eerste keer dat ze met z'n drieën vreeën hield hij zich keurig - misschien iets té - afzijdig. De tweede avond, diezelfde week nog, hield ze het niet meer uit en haalde de man letterlijk bij zijn pik erbij. Ze genoot ervan, ze realiseerde zich niet dat ze een mannenlijf zo had gemist. En hij was lief, ook heel belangrijk.

Het drietal bleef lang bij elkaar zonder dat het stel Carla ergens tot verplichtte. In de gezamenlijke zucht naar almaar verdergaande opwinding gingen de vrouwen steeds verder, bij elkaar en met de man. Tot aan het verschrikkelijk harde, maar tegelijkertijd vreselijk opwindende fistfucking en kontjeneuken toe. En het werk? Op wat opdrachtjes naar elkaar en van Peter na - zoals zonder slipje naar het werk, en masturberen op de wc - waren de vrouwen op dat gebied wel wijzer geworden. Maar, het kan niet ontkend, Marjolein kwam aanzienlijk beter uit de reorganisatie tevoorschijn dan menig ander personeelslid.

RdW